निषादा निषधासाधैवान सं नैस्क्रिताः" भा॰ भी॰ ध्यः जनपदोत्तौ । "निषधेषु मद्दीपानो वीरसेन इति खतः" भा॰ व॰ ५ २ छ। निषधानां राजा ते खिभजनीऽस्य वा खण्। नैषध तद्देशन्दपे पितादिक मेण तद्देशवाधिन च । "न नैषधे कार्यभिदं निगाद्यम्" नैष॰ बद्धषु खणो जुक्। ५ वितने ति॰ मेदि॰ ६ निषाद खरे हेमच॰। ७ जुक्नामक खप्रति च "तपतां स्वर्यक न्यायां जुक्ने स्पतिः कुदः। परीचित् स्वधन्तम्युर्निषध्य जुरोः स्ताः" भागः २ २ १ १

निषाद पंस्ती निषीद्ति पापमत नि+षद-काधारे घञ। श्चग्डाचे जातिभेदे चमरः तिस्वत्तिः "निषादः कचा-चिवटनो भवति निवसमात्र पापकमिति" निद॰ १।८। वेनो समन्यनाच्चाते २ जाति भेदे तत्सया "दम्अस्य णा-त्रतीकाशी विकटाचीऽतिल्लकः । किन्द्रोमीति तान सर्वातृ विपानाच् स चातुरः। निषीदेति तस्चली निषादक्तीन सोऽभवत् । ततस्तत्वसमावा जाता विन्छ-बैसनिवासिनः। निवादा सनिवाद्वेत ! पापकमीपत-चचाः। तेन दारेण विषकानां तत्मापं तस्य भूपतेः। निषादास्ते तती जाता वेनकजुमवनाश्चनाः" स्त्रियां 'निषाद्याः पश्चप्रमायाः स्प्राया बातिलाव् कीप्। जत्वेद्सनि" मा चा । १व । तन्त्रीक यहो स्थिते ३ स्वर-भेहे पु॰ बनरः। "पड्लाद्यः पड़ेकेल खराः वर्वे मंनो इराः। निवीदन्ति यतो चोके निवादक्तेन कथाते। चत्रसः पञ्चमे प्रस्ती मध्यमे श्रुतयो नताः। काभे धैवते तिस्रोदे नाम्दारनिषादते" सङ्गीतदामी-दरः "निषादं रौति कुञ्चरः" राखुत्तोः तस इस्तित्वत्य-करता। अनाम्माचाच्य द्रकन्यायास्त्रक् पारमवास्त्रे नातिभेदे प "त्राञ्चाषात् नैयाकन्यायामध्यको नास जायते निवादः । शृह्तन्यायां यः पारचः उच्यते मतः। "मत्स्वातीनिषादानाम्" मतुना तबुत्तिरुक्ता प देशभेदे स च देश: सरस्त्रती नदालद्वीनस्थानं यत्रोक्तं भा•व• ११• ख॰ 'पतद्विन घनं नाम सरस्रत्या विश्वा-न्यते ।। द्वारं निवादराष्ट्रस्य येवां दोवात् सरस्तती । पविषा प्रविशी वीर मा निषादा कि मां विदुः" |

निषादकष्य पः देशभेदे ततः श्रीषकः ठञ् ''इस्रम् तालात् कः" पा ठस्य कः, ''कैऽसः" पा स्रसः। नेषादकष्क तत्सम्बन्धादी लि ।

नि पाद्वत् प्र निवादो स्वयस मत्य पस वः। शनिवादः

खरे "विज् बहवभगान्वारौ नध्यमो धैनतस्तया । पञ्च-मश्रापि विज्ञेयस्तया चापि निवादनान्" भा•शा॰ १८४ ख॰। रनिवादस्तरयुक्ते गानादौ लि॰ स्तियां ड्रीण्।

निषादित न॰नि+सद-सिष्-मावे ता। शनिषादने उपवेश-नकर्षे । निषादितमनेनेत्यर्थे दशः दनि । निषादि-तिन् निषादनकत्तेरि ति॰ स्तियां ङीप्। कर्मीण ता। २ उपवेशिते ति॰।

निषादिन् प्रः निषादयित इस्तिनं नि+षद-षिष्-षिनि।
इस्यादेश्वनेयनादिकारते श्रष्टस्यके स्वसरः "नियाय निर्यद्क्षणं चिततं निषादी" माघः । नि+षद-णिनि।
२ अपनिष्टे ''स्वात्वास्ययसंस्विप्तनीरारासु निषादिनिः''
रघः । स्तियां क्षीप्। ''इसुच्छायानिषादिन्यः" रघः।

निमिता ति नि-विष-ता। श्रितानिविक्ते चाहिते श्रुकादौ च श्राच्छ गर्भे च "योनेः घरीरम्" घा॰ स्त्रमाध्ये ''योनौ निषिक्ते रेतिव" चत्रम् "विष्णुं निषक्तिपामवोभिः" छ॰ ७।१६।८ ''निषिक्तपाम् निषिन् स्त्रस्य गर्भस्य रच्च तारस्य" भा०।

निषित्र ति । नि-चिध-कर्माच ता । श्रिकेधविषये श्वाधिते
"निषित्र रेप्ये भिर्जु जितमकरन्दै में धुकरैः" वेची सं ।
श्वाधनतावी धन्तानि वेधिन अपदयोगिवाक्य मस्ये च
विच्छाधनतावी धक्तिकाद्य तुकत्त्व अपदयोगिवाक्य मस्ये च
वचा "न कवझं भन्नयेत्" दत्य में कवझ भन्नच निषित्र स्" "कास्यनि विज्ञ वर्जन पुरः सरस्" वेदान्त सा ।

निषेक ए॰ नि-सिच-माने चञ् हालम् । श्वावादेः नितानः सेचने श्रमभौधाने च "निषेकादिःस्यानान्तो मन्त्रीर्य- खोदिता विधिः" मळ "योषित्स तदीर्यं निषेकभूमिः" ज्ञापा॰ । "वैदिकैः कर्मभिः प्रथ्ये निषेकादिदि जन्मनाम् । कार्यः वरीरसंख्वारः" यसः । "निषेककाले सोमे च सीमनोक्यने तथा । चोयं प्रंस्वने चैव व्यासं कर्मोङ्गान् मेव च व्यास्तरः भविष्णपुष्णः ('निषेककाले गर्भार्थश्वारः धानदिने" रण्लः ।

निषेदिवस् ति॰ नि+षद-क्षः । निषसे उपविष्टे स्तियां कीष् पेटोवस्य उः । "निषेदुषी स्विव्छत एव केवले" कुषा॰ निषिध प्र॰ ति+सिध-भावे चञ् । श्वारके श्निवर्त्त ने । निषध्यतेऽनेन करके चञ् । श्वान्त स्विष्टमाधनताबोधक वेदादिवाक्यभेदे "स च (वेदः) विधियन्त्रनामधेयनिषेच्याक्षेत्रहेत् पञ्चविषः" सोमान्तिमास्तरः । तत्व-